

Föreningslyftet del 3.

Bemanna upp föreningslivet och ge föreningslivet ett större samhällsansvar

Just idag är flyktingfrågan/integrationsfrågan väldigt het och vi känner nog alla att vi behöver hjälpas åt för att dra vårt strå till stacken.

I somras skrev RF:s nyvalde ordförande Björn Eriksson en intressant artikel (läs [här](#)) kring vad idrotten kan göra i integrationsarbetet. Han lyfte fram det som oftast glöms bort i integrationsdebatten som oftast handlar om bostad och arbete – nämligen vårt unika föreningsliv. Vi delar hans åsikter i stort men tycker att han missar en del - att vi måste resurs förstärka föreningslivet. Denna resursförstärkning är nödvändig om vi skall kunna behålla och utveckla vår folkrörelsebaserade föreningsverksamhet.

Även om det idag handlar om att akut hjälpa till på alla tänkbara sätt så tror vi att lösningen på sikt är att bemanna vårt föreningsliv och se till att det finns föreningsutvecklare i våra föreningar som kan jobba dagtid.

Vi ser en tjänst med en ungefärlig arbetsfördelning med 30 % integrationsarbete, 20 % folkhälsoarbete/skolsamverkan (som vi återkommer till i del 4) och 50 % traditionell föreningsutveckling (som vi återkommer till i del 5 då vi sammanfattar våra funderingar kring det framtida föreningsarbetet).

Innehållet i integrationsarbetet

Föreningar i "tuffare områden"

I vår analys av integrationsarbetet så skiljer vi på föreningar som arbetar i "tuffare områden" och föreningar i lite mer lättarbetade områden. **I de tuffare områdena måste extra resurser till** för att föreningslivet skall fungera. Vi vet att det är svårare med ledarrekrytering, vi vet att det är svårare att taxera ut medlemsavgifter etc. Vi vet samtidigt att dessa föreningar är oerhört viktiga. Här måste särskilda och i huvudsak kommunala medel till för att stärka dessa förenings integrerande arbete.

Arbetet med integration av ensamkommande flyktingbarn och flyktingfamiljer

Vi ser några föreningar som idag gör ett fantastiskt arbete. Ett exempel på detta är Sandarna BK, vars verksamhet för ensamkommande flyktingbarn är jättestor - ja kanske till och med för stor för att föreningen skall mäkta med den. Det är i och för sig naturligt att man som ensamkommande söker sig till den verksamheten eftersom många andra är där. Vi föreslår istället en modell som består av tre steg och involverar hela Göteborgsfotbollen:

1. En gemensam fotbollssluss

Vi tror att det behöver skapas någon form av gemensam sluss dit ensamkommande flyktingbarn och flyktingar som söker sig till fotbollen kan hänvisas. Vi tror också att vi redan inom några veckor skulle kunna få igång en sådan verksamhet med hjälp av medlemmarna i pågående Föreningslyft.

Då tänker vi oss en verksamhet på ett antal platser i vårt distrikt (4-5 inledningsvis). Verksamheten bedrivs dagtid före kl. 17 eftersom vi då har kapacitet på våra konstgräsplaner och där vi behöver "hyra in oss" i några klubbhus.

Kostnadsmässigt behöver vi täcka upp för planhyra, material och en ersättning till förening och ledare som engagerar sig.

En sådan här verksamhet skulle GFF kunna ta ansvar för förutsatt att ett antal föreningar kan hjälpa till med sina faciliteter och Föreningsutvecklare. Det innebär att boende och föreningar kan hänvisa till dessa aktiviteter inledningsvis. Träningsinnehållet är enkelt – man organiserar spel.

2. Integrationsarbetet i föreningen – ensamkommande flyktingbarn och andra asylsökande barn

Som nästa steg i denna process ser vi att man i föreningen startar upp en verksamhet för en grupp flyktingbarn - liknande den verksamhet som bedrivs i Sandarna, men med en begränsning i antal som gör den möjlig att hantera. Ledare till denna grupp rekryteras kanske från den egna föreningen, men här ser vi också möjligheten av att jobba tillsammans med andra frivilligorganisationer som är duktiga på volontärsarbete. Man skulle kunna kalla detta för en föreningsluss.

Här tror vi att man behöver hitta en finansiering utifrån till klubben och att den skall täcka upp kostnaden för material, planhyra, medlemsavgift, ledarutbildning samt en mindre ledarsättning. En schablon skulle kunna vara 1000 kr/barn/år.

3. Integrationsarbetet i laget – ensamkommande flyktingbarn och andra asylsökande barn

Från denna grupp så slussas man sedan ut i föreningens ordinarie grupper och verksamhet. Detta är en process som givetvis skall gå så snabbt som möjligt, men där det också måste ges tid – allt utifrån individens förutsättningar och möjlighet till lyckosam integration. Här behöver kanske laget (spelare, ledare och föräldrar) utbildas och förberedas så att förutsättningarna blir så gynnsamma som möjligt.

Ansvarig i denna process blir föreningsutvecklaren.

Integrationsarbetet i föreningen – övriga familjemedlemmar från asylsökande

Låt oss berätta den korta historien om Kroppefjälls IF. KIF ligger i Dalsland en del av Sverige som är hårt prövat av urbaniseringen, vilket lett till att folkmängden minskar. I KIF:s fall innebar det allt svårare att få ihop lag till verksamheten och en åldrande styrelse som hade att hantera en stor anläggning. Så öppnades en flyktingmottagning i en hotellanläggning som stod tom. Resultatet blev att det plötsligt knackade på dörren hos KIF och ett 30-tal personer ville spela fotboll. Lite senare dök det upp ett antal barn som också ville börja. Kroppefjälls IF som nästan funderade på att lägga ner fick nu anmäla fler lag såväl seniorer som ungdomar. Bekymret som uppstod var att de nya föreningsmedlemmarna hade energi att träna varje dag - något som fick lösas med att organisera reparationsarbete etc på en anläggning med eftersatt underhåll.

Rätt som det var dök det upp lite äldre flyktingar- såväl damer som herrar.

Det resulterade i matlagning, Sumba dans mm.

Plötsligt blåstes liv i föreningen och en ny kultur assimilerades in i en ort som tidigare knappt haft någon innevånare av utländsk härkomst.

För att göra detta möjligt så fick föreningen engagera en person som dagtid kunde se till att verksamheterna koordinerades.

En modell för hela föreningslivet

Allt som beskrivits ovan är naturligtvis inte bara en angelägenhet för fotbollen och fotbollsföreningarna utan borde gälla alla idrottsföreningar. Ovanstående är heller inte bara en Göteborgsangelägenhet utan en nationell företeelse. Med dessa avslutningsord återvänder vi till

Björn Eriksons artikel i Dagens nyheter och tycker oss också ha hittat en modell som kan gå från ord till handling.

Du som förening kan visa ditt stöd till genom att underteckna ett UPPROP. UPPROPET avser en Föreningsutvecklare i varje idrottsförening. Vilka föreningar som anslutit sig till UPPROPET framgår av den förteckning som fr.o.m. idag publiceras och kontinuerligt uppdateras på GFF's hemsida.